

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ
(1989) privind salvarea, adoptată la Londra, la 28 aprilie 1989^{*)}

Statele părți la prezenta convenție,

Recunoscând dorința de stabilire, de comun acord, de reguli internaționale uniforme privind operațiunile de salvare,

Luând notă că dezvoltările substanțiale, în special preocuparea crescândă pentru protecția mediului înconjurător, au demonstrat necesitatea revizuirii regulilor internaționale care sunt conținute în prezent de Convenția pentru unificarea anumitor reguli ale dreptului privind asistența și salvarea pe mare, încheiată la Bruxelles, la 23 septembrie 1910,

Conștienți de contribuția majoră pe care operațiunile de salvare eficiente și rapide le pot aduce siguranței navelor și altor bunuri aflate în pericol, precum și protecției mediului înconjurător,

Convinși de nevoia de a asigura că stimulente adecvate sunt disponibile pentru persoanele care efectuează operațiuni de salvare referitoare la nave și alte bunuri aflate în pericol,

Au convenit următoarele :

CAPITOLUL I - Prevederi generale

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei convenții :

- (a) *Operațiune de salvare* desemnează orice act sau activitate întreprinsă în scopul acordării de asistență unei nave sau oricăror alte bunuri aflate în pericol în apele navigabile sau în orice alte ape, oricare ar fi acestea.
- (b) *Navă* desemnează orice navă sau ambarcațiune sau orice structură capabilă să navigheze.

^{*)} Traducere

1
D. G. 12

- (c) *Bunuri* desemnează orice bunuri care nu sunt în mod permanent sau intenționat anexate țărmului și include mărfuri supuse riscului.
- (d) *Daună produsă mediului înconjurător* desemnează deteriorarea fizică substanțială produsă sănătății umane sau vieții marine ori resurselor din apele de coastă ori interioare sau în zonele adiacente acestora, cauzate prin poluare, contaminare, incendiu, explozie sau alte incidente majore similare.
- (e) *Plată* desemnează orice recompensă, remunerare sau compensație în conformitate cu prevederile prezentei Convenții.
- (f) *Organizație* desemnează Organizația Maritimă Internațională.
- (g) *Secretar - General* desemnează Secretarul General al Organizației.

Articolul 2

Aplicarea convenției

Prezenta convenție se va aplica ori de câte ori într-un stat parte apar proceduri judiciare sau de arbitraj privitoare la aspecte reglementate de prezenta convenție.

Articolul 3

Platformele și unitățile de foraj marin

Prezenta convenție nu se va aplica platformelor fixe sau plutitoare sau unităților mobile de foraj marin, când asemenea platforme sau unități se află pe locuri angajate în explorarea, exploatarea sau extracția de resurse minerale de pe fundul mării.

Articolul 4

Navele proprietate de stat

1. Fără a aduce atingere prevederilor art. 5, prezenta convenție nu se va aplica navelor de război sau altor nave necomerciale deținute sau operate de un stat și care au dreptul, în momentul efectuării operațiunilor de salvare, la imunitate suverană, în conformitate cu principiile general recunoscute ale dreptului internațional, numai dacă respectivul stat nu decide altfel.
2. Atunci când un stat parte decide să aplice prezenta convenție și navelor sale de război sau altor nave descrise la alin. 1, acesta trebuie să notifice Secretarul-General în legătură cu această decizie, specificând termenii și condițiile unei asemenea aplicări.

Articolul 5

Operațiunile de salvare controlate de autoritățile publice

1. Prezenta convenție nu va afecta nici o prevedere a legislației naționale sau a oricărei convenții internaționale privitoare la operațiunile de salvare efectuate de către sau sub controlul autorităților publice.
2. Cu toate acestea, salvatorii care efectuează astfel de operațiuni de salvare vor fi îndreptățiți să beneficieze de drepturile și compensațiile prevăzute de prezenta convenție cu privire la operațiunile de salvare.
3. Gradul în care o autoritate publică având obligația de a efectua operațiuni de salvare poate beneficia ea însăși de drepturile și compensațiile prevăzute de prezenta convenție va fi determinat de legea statului în care este situată această autoritate.

Articolul 6

Contractele de salvare

1. Prezenta convenție se va aplica oricărei operațiuni de salvare, în măsura în care nu există un contract care prevede altfel în mod expres sau implicit.
2. Comandantul va avea autoritatea de a încheia contracte pentru operațiuni de salvare în numele proprietarului navei. Comandantul sau proprietarul navei vor avea autoritatea de a încheia asemenea contracte în numele proprietarului bunurilor aflate la bordul navei.
3. Nici una dintre prevederile prezentului articol nu va afecta aplicarea art. 7 și nici obligațiile de a preveni sau de a reduce la minim daunele produse mediului înconjurător.

Articolul 7

Anularea și modificarea contractelor

Un contract sau orice clauze ale acestuia pot fi anulate sau modificate dacă :

- (a) contractul a fost încheiat sub influența dolului sau a pericolului și clauzele sale sunt neechitabile; sau
- (b) plata ce trebuie făcută în baza contractului este în mod excesiv prea mare sau prea mică în raport cu serviciile efectiv efectuate.

CAPITOLUL II - Efectuarea operațiunilor de salvare

Articolul 8

Obligațiile salvatorului, ale proprietarului și ale comandantului

1. Salvatorul va fi obligat față de proprietarul navei sau al altor bunuri aflate în pericol :

- (a) să execute operațiunile de salvare cu grija corespunzătoare;
- (b) atunci când îndeplinește obligațiile prevăzute la lit. (a), să acorde grija corespunzătoare pentru a preveni sau a reduce la minim daunele produse mediului înconjurător;
- (c) să solicite asistență de la alți salvatori, ori de câte ori circumstanțe rezonabile impun aceasta; și
- (d) să accepte intervenția altor salvatori atunci când, în mod rezonabil, comandantul sau proprietarul navei sau al altor bunuri aflate în pericol cer acest lucru, cu condiția totuși ca suma prevăzută ca recompensă pentru salvator să nu fie afectată dacă se dovedește că o asemenea cerere a fost nerezonabilă.

2. Proprietarul și comandantul navei sau proprietarul altor bunuri aflate în pericol vor fi obligați față de salvator:

- (a) să coopereze pe deplin cu acesta în timpul operațiunilor de salvare;
- (b) făcând aceasta, să manifeste grija corespunzătoare pentru a preveni sau a reduce la minim daunele produse mediului înconjurător; și
- (c) atunci când nava sau alte bunuri sunt aduse într-un loc sigur, să accepte repredarea acestora la cererea rezonabilă a salvatorului.

Articolul 9

Drepturile statelor riverane

Nici una din prevederile prezentei convenții nu va afecta dreptul respectivului stat riveran de a lua măsuri în conformitate cu principiile general recunoscute ale dreptului internațional, pentru a-și proteja litoralul sau interesele conexe de poluare sau amenințarea cu poluarea, ca urmare a unui accident maritim sau acțiuni legate de un asemenea accident care, în mod rezonabil, îndreptățesc să se tragă concluzia că se vor produce consecințe dăunătoare, inclusiv dreptul unui stat riveran de a da dispoziții în legătură cu operațiunile de salvare.

Articolul 10

Obligația de a acorda asistență

1. Fiecare comandant este obligat, în măsura în care poate să facă aceasta fără a pune în pericol propria navă și persoanele aflate la bordul acesteia, să acorde asistență oricărei persoane aflată în pericol de a se pierde pe mare.
2. Statele părți vor adopta măsurile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. 1.
3. Proprietarul navei nu va fi ținut responsabil de încălcarea unei obligații a comandantului conform prevederilor alin. 1.

Articolul 11

Cooperarea

De fiecare dată când reglementează sau decide asupra problemelor legate de operațiunile de salvare, cum sunt admiterea în porturi a navelor în pericol sau prevederea de facilități pentru salvatori, un stat parte va lua în considerare necesitatea cooperării între salvatori, alte părți interesate și autoritățile publice, în vederea asigurării efectuării operațiunilor de salvare în mod eficient și performant, în scopul salvării vieților omenești sau a bunurilor aflate în pericol, precum și pentru prevenirea daunelor produse mediului înconjurător în general.

CAPITOLUL III - Drepturile salvatorilor

Articolul 12

Condițiile pentru recompensă

1. Operațiunile de salvare care au avut un rezultat util dau dreptul la recompensă.
2. Exceptând cazurile când se prevede altfel, nici-o plată nu va fi datorată în temeiul prezentei convenții dacă operațiunile de salvare nu au avut un rezultat util.
3. Acest capitol se va aplica indiferent dacă atât nava salvată cât și nava care a efectuat operațiunile de salvare aparțin aceluiași proprietar.

Articolul 13

Criterii pentru stabilirea recompensei

1. Recompensa va fi stabilită în așa fel încât să se încurajeze operațiunile de salvare, luând în considerare următoarele criterii, indiferent de ordinea în care sunt prezentate mai jos:

- (a) valoarea salvată a navei și a altor bunuri;
- (b) calificarea și eforturile depuse de salvatori pentru prevenirea sau reducerea la minim a daunelor produse mediului înconjurător;
- (c) măsura în care operațiunile de salvare au reușit;
- (d) natura și gradul pericolului;
- (e) calificarea și eforturile depuse de salvatori pentru salvarea navei, a altor bunuri, cât și pentru salvarea vieților omenești;
- (f) timpul folosit, cheltuielile și pierderile suferite de salvatori;
- (g) riscul de responsabilitate sau alte riscuri asumate de salvatori și de echipamentele acestora;
- (h) promptitudinea serviciilor acordate;
- (i) disponibilitatea și utilizarea de nave sau alte echipamente destinate operațiunilor de salvare;
- (j) gradul de pregătire și eficiență a echipamentelor salvatorului, ca și valoarea acestora.

2. Plata unei recompense stabilite în conformitate cu alin.1 va fi făcută de către toți cei interesați de navă și alte bunuri, proporțional cu respectivele valori salvate ale fiecăruia. Cu toate acestea, un stat parte poate să prevadă, în legislația sa națională, ca plata recompensei să fie făcută de către unul dintre cei interesați, condiționat de existența unui drept de recurs al acestuia împotriva celorlalți interesați pentru părțile din recompensă ce trebuie plătite de fiecare. Nici-o prevedere din prezentul articol nu va interzice dreptul la apărare.

3. Recompensele, fără includerea dobânzilor și a costurilor legale recuperabile ce ar putea fi plătite suplimentar, nu vor putea depăși valoarea salvată a navei și a celorlalte bunuri.

Articolul 14

Compensații speciale

1. Dacă salvatorul a efectuat operațiuni de salvare a unei nave care, prin ea însăși sau datorită încărcăturii sale, prezenta un pericol pentru mediul înconjurător, și nu a reușit să obțină o recompensă, în conformitate cu art. 13, cel puțin echivalentă cu compensația specială evaluată în conformitate cu acest

articol, acesta va avea dreptul să obțină o compensație specială de la proprietarul navei, care să acopere cel puțin cheltuielile sale, așa cum este definit mai jos.

2. Dacă, în circumstanțele prezentate la alin.1, salvatorul, prin operațiunile de salvare efectuate, a prevenit sau a redus la minim daunele produse mediului înconjurător, compensația specială ce trebuie plătită de proprietar salvatorului, în conformitate cu alin. 1, va putea fi majorată cu maxim 30% din cheltuielile suportate de salvator. Cu toate acestea, tribunalul, dacă apreciază că este corect și just să facă aceasta și luând în considerare criteriile relevante stabilite la art. 13 alin. 1, va putea în continuare să majoreze această compensație specială, însă în nici-un caz majorarea totală nu va putea depăși 100% din cheltuielile suportate de salvator.

3. Cheltuielile salvatorului, în sensul alin. 1 și 2, desemnează cheltuielile proprii suportate în mod rezonabil de salvator în cursul operațiunilor de salvare și o valoare echitabilă, pentru echipamentul și personalul utilizate efectiv și rezonabil în operațiunile de salvare, luând în considerare criteriile stabilite la art.13 alin. 1 (h), (i) și (j).

4. Compensația specială totală prevăzută de prezentul articol va fi plătită numai dacă și în măsura în care o asemenea compensație este mai mare decât orice recompensă ce ar putea fi recuperată de salvator în temeiul art. 13.

5. Dacă salvatorul a fost neglijent și astfel a dat greș în încercarea de a preveni sau a reduce la minim daunele produse mediului înconjurător, el va putea fi privat, în totalitate sau în parte, de orice compensație specială datorată în temeiul prezentului articol.

6. Nici-o prevedere a prezentului articol nu va afecta dreptul la recurs din partea proprietarului navei.

Articolul 15

Împărțirea între salvatori

1. Împărțirea recompensei plătita în temeiul art. 13 între salvatori va fi făcută pe baza criteriilor conținute de respectivul articol.

2. Împărțirea între proprietar, comandant și alte persoane aflate în serviciul fiecărei nave de salvare se va face în conformitate cu legea pavilionului fiecărei nave. Dacă salvarea nu a fost efectuată de o navă, împărțirea va fi făcută conform legii care guvernează contractul dintre salvator și cei aflați în serviciul său.

Articolul 16

Salvarea de persoane

1. Nici-o remunerație nu este datorată de persoanele ale căror vieți au fost salvate, dar nici-o prevedere din prezentul articol nu va afecta dispozițiile legislației naționale privitoare la acest subiect.
2. Un salvator al vieții umane, care a luat parte la serviciile acordate cu ocazia accidentului care a determinat salvarea, este îndreptățit la o cotă parte echitabilă din plata acordată salvatorului pentru salvarea navei sau a altor bunuri ori pentru prevenirea sau reducerea la minim a daunelor produse mediului înconjurător.

Articolul 17

Serviciile acordate în temeiul contractelor existente

Nici-o plată nu este datorată în temeiul prevederilor prezentei convenții, în afara cazului când serviciile acordate depășesc ceea ce este considerat, în mod rezonabil, ca o prestație datorată în temeiul contractului încheiat înainte de apariția pericolului.

Articolul 18

Efectul neglijenței salvatorului

Un salvator va putea fi privat, în totalitate sau parțial, de plata datorată în temeiul prezentei convenții, în măsura în care operațiunile de salvare au devenit necesare sau mai dificile din cauza greșelii sau neglijenței salvatorului sau dacă salvatorul a fost găsit vinovat de fraudă sau alte practici necinstite.

Articolul 19

Interdicția operațiunilor de salvare

Serviciile acordate fără a lua în considerare interdicția expresă și rezonabilă a proprietarului sau comandantului navei sau a proprietarului altor bunuri în pericol, care nu sunt și nici nu au fost la bordul navei, nu vor da dreptul la plată în temeiul prezentei convenții.

CAPITOLUL IV – Pretenții și acțiuni

Articolul 20

Privilegiul maritim

1. Nici-o prevedere a prezentei convenții nu va afecta privilegiul maritim al salvatorului deținut în temeiul oricărei alte convenții internaționale sau legislației naționale.
2. Salvatorul nu va putea beneficia de privilegiul său maritim atunci când o garanție satisfăcătoare pentru pretențiile sale, incluzând dobânzile și cheltuielile, a fost în mod corespunzător oferită sau depusă.

Articolul 21

Obligația de a depune garanții

1. La cererea salvatorului, o persoană responsabilă pentru plata datorată în temeiul prezentei convenții va depune o garanție satisfăcătoare pentru pretenții, incluzând dobânzile și cheltuielile suportate de salvator.
2. Fără a prejudicia prevederile alin.1, proprietarul navei salvate va depune toate eforturile pentru a se asigura că proprietarii încărcăturii au depus garanții satisfăcătoare pentru pretențiile formulate împotriva lor, care includ dobânzile și cheltuielile până la eliberarea încărcăturii.
3. Nava și alte bunuri salvate nu vor putea fi mutate, fără consimțământul salvatorului, din portul sau locul unde au ajuns pentru prima oară după finalizarea operațiunilor de salvare, până când garanția satisfăcătoare nu a fost depusă pentru pretențiile salvatorului cu privire la respectiva navă sau bunuri.

Articolul 22

Plățile provizorii

1. ^{judecătorească} Instanța / ^{competentă} competentă de a se pronunța asupra pretențiilor salvatorului va putea să dispună, prin decizie provizorie, plata unei asemenea sume în favoarea salvatorului, a cărei valoare apare a fi corectă și justă, în condiții care să includă prevederi privind garanții corespunzătoare, atunci când este necesar, atât cât poate fi corect și just în conformitate cu circumstanțele cazului.
2. În eventualitatea unei plăți provizorii făcute în temeiul prezentului articol, garanția depusă în temeiul art. 21 va fi redusă în mod corespunzător.

Articolul 23

Limitarea acțiunilor

1. Orice acțiune privitoare la plățile făcute în temeiul prezentei convenții va fi prescrisă, dacă nu au fost instituite proceduri judecătorești sau de arbitraj, într-o perioadă de 2 ani. Termenul prescripției începe să curgă din ziua în care operațiunile de salvare au luat sfârșit.
2. Persoana împotriva căreia s-au formulat pretenții va putea, oricând, înăuntrul termenului de prescripție, să extindă acest termen printr-o declarație adresată pretendentului. Acest termen, la rândul lui, va putea fi extins prin aceeași procedură.
3. O acțiune în despăgubire împotriva unei persoane responsabile va putea fi formulată chiar și după expirarea termenului de prescripție prevăzut la alineatele precedente, dacă s-a introdus în termenul prevăzut de legea statului în care au fost instituite procedurile.

Articolul 24

Dobânda

Dreptul salvatorului la dobânda aferentă oricărei plăți datorate în temeiul prezentei convenții va fi determinat în conformitate cu legea statului în care este situată instanța/judecătorească competentă, care a fost sesizată asupra cazului.

Articolul 25

Mărfuri proprietate de stat

Exceptând cazul în care statul proprietar consimte altfel, nici-o prevedere a prezentei convenții nu va putea fi invocată ca temei pentru sechestrul, arestul sau detenția, prin nici-un proces legal și prin nici-o altă procedură *in rem*, a mărfurilor necomerciale aparținând unui stat și care au dreptul, la momentul operațiunii de salvare, la imunitate suverană în temeiul principiilor general recunoscute ale dreptului internațional.

Articolul 26

Mărfuri umanitare

Nici-o prevedere a prezentei convenții nu va putea fi invocată ca temei pentru sechestrul, arestul sau detenția mărfurilor umanitare donate de un stat,

dacă acest stat a fost de acord să plătească pentru serviciile de salvare acordate acelor mărfuri umanitare.

Articolul 27

Publicarea deciziilor de arbitraj

Statele părți vor încuraja, în măsura posibilului și cu consimțământul părților, publicarea deciziilor de arbitraj pronunțate în cazurile de salvare.

CAPITOLUL V - Dispoziții finale

Articolul 28

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

1. Prezenta convenție va rămâne deschisă pentru semnare la sediul Organizației, de la 1 iulie 1989 până la 30 iunie 1990, dată după care va rămâne deschisă pentru aderare.
2. Statele își pot exprima consimțământul de a deveni parte la prezenta convenție prin :
 - (a) semnare fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea; sau
 - (b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau
 - (c) aderare.
3. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea vor fi efectuate prin depunerea unui instrument în acest scop la Secretarul General.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la un an de la data la care 15 state și-au exprimat consimțământul de a deveni parte.
2. Pentru un stat care își exprimă consimțământul de a deveni parte la prezenta convenție după ce condițiile de intrare în vigoare au fost îndeplinite, acest consimțământ va produce efecte la un an de la exprimarea lui.

Articolul 30

Rezerve

1. Orice stat va putea, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, să-și rezerve dreptul de a nu aplica prevederile prezentei convenții:
 - (a) atunci când operațiunile de salvare au loc în apele interioare și toate navele implicate sunt de navigație interioară;
 - (b) atunci când operațiunile de salvare au loc în apele interioare și nici-o navă nu este implicată;
 - (c) atunci când toate părțile interesate sunt cetățeni ai aceluși stat;
 - (d) atunci când bunurile implicate sunt proprietate culturală maritimă de interes preistoric, arheologic sau istoric și sunt situate pe fundul mării.
2. Rezervele făcute la momentul semnării sunt supuse confirmării în urma ratificării, acceptării sau aprobării.
3. Orice stat care a făcut o rezervă la prezenta convenție o va putea retrage în orice moment prin intermediul unei notificări adresate Secretarului-General. Această retragere va produce efecte de la data primirii notificării. Dacă notificarea stipulează că respectiva retragere a unei rezerve va produce efecte de la o dată specificată în aceasta, iar această dată este ulterioară datei primirii notificării de către Secretarul-General, retragerea va produce efecte de la această dată ulterioară.

Articolul 31

Denunțarea

1. Prezenta convenție poate fi denunțată de orice stat parte în orice moment după expirarea unui an de la data la care prezenta convenție intră în vigoare pentru statul respectiv.
2. Denunțarea se va efectua prin depunerea unui instrument de denunțare la Secretarul-General.
3. O denunțare va produce efecte la un an de la primirea instrumentului de denunțare de către Secretarul-General sau după o perioadă mai lungă care poate fi specificată în instrumentul de denunțare.

Articolul 32

Revizuirea și amendarea

1. Organizația va putea convoca o conferință în scopul revizuirii sau amendării prezentei convenții.
2. Secretarul-General va convoca o conferință a statelor părți la prezenta convenție în scopul revizuirii sau amendării convenției, la cererea a opt state părți sau a unei pătrimi din numărul statelor părți, oricare din aceste cifre este mai mare.
3. Orice consimțământ de a deveni parte la prezenta convenție, exprimat după data intrării în vigoare a unui amendament la prezenta convenție, va fi considerat ca aplicându-se convenției așa cum este amendată.

Articolul 33

Depozitarul

1. Prezenta convenție va fi depusă la Secretarul-General.
2. Secretarul-General :
 - (a) va informa toate statele părți care au semnat prezenta convenție sau au aderat la aceasta și toți membrii organizației despre :
 - (i) fiecare nouă semnare sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, precum și data acesteia;
 - (ii) data intrării în vigoare a prezentei convenții ;
 - (iii) depunerea oricărui instrument de denunțare a prezentei convenții și data la care s-a primit aceasta, precum și data la care denunțarea produce efecte;
 - (iv) orice amendare adoptată în conformitate cu art. 32;
 - (v) primirea oricărei rezerve, declarații sau notificări făcute în temeiul prezentei convenții.
 - (b) va transmite copii certificate conforme ale prezentei convenții tuturor statelor care au semnat prezenta convenție sau au aderat la aceasta.
3. De îndată ce prezenta convenție intră în vigoare, o copie certificată conformă va fi transmisă de către depozitar Secretarului-General al Națiunilor Unite, pentru a fi înregistrată și publicată în conformitate cu art.102 al Cartei Națiunilor Unite.

Articolul 34

Limbi

Prezenta convenție este întocmită într-un singur exemplar original, în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate textele fiind egal autentice.

DREPT care, subsemnații, împuterniciți legal în acest scop de Guvernele respective, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Londra la 28 aprilie 1989.

ANEXA 1

Înțelegerea comună privind articolele 13 și 14 ale Convenției Internaționale SALVAGE, 1989

Este în spiritul înțelegerii comune ca, în fixarea recompensei pe baza art.13 și acordarea compensației speciale pe baza art.14 a Convenției Internaționale SALVAGE, 1989 tribunalul nu este competent să fixeze o recompensă pe baza art. 13 mai mult decât valoarea navei sau bunurilor salvate înainte de acordarea compensației speciale care va fi plătită în baza art. 14.

ANEXA 2

Rezoluția care cere amendarea Regulilor YORK-ANVERS, 1974

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ SALVAGE, 1989,

A ADOPTAT Convenția Internațională SALVAGE, (denumită în continuare “Convenția “),

CONSIDERÂND că plățile făcute în conformitate cu art. 14 nu sunt dorite a fi admise ca avarie comună,

CERÂND Secretarului General al Organizației Maritime Internaționale să ia măsurile necesare în vederea amendării Regulilor YORK- ANVERS, 1974, respectiv, să se asigure că compensația specială plătită în baza art. 14 nu este subiect al avariei comune.

ANEXA 3

Rezoluția asupra cooperării internaționale pentru implementarea Convenției Internaționale SALVAGE, 1989

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ SALVAGE, 1989,

ÎN ADOPTAREA Convenției Internaționale SALVAGE, 1989, (de aici înainte numită "Convenția")

CONSIDERÂND VOINȚA multor state să devină părți la Convenție,

RECUNOSCÂND că intrarea în vigoare a Convenției va reprezenta un important factor adițional pentru protecția medilui marin,

CONSIDERÂND că publicitatea internațională și larga implementare a Convenției este de cea mai mare importanță pentru atingerea acestor obiective propuse,

I RECOMANDĂ :

- (a) ca Organizația să promoveze o politică de publicitate publică a Convenției prin organizarea de seminare, cursuri, sau simpozioane;
- (b) ca instituțiile de pregătire create sub auspiciile Organizației să includă studiul Convenției în tabla lor de materii;

II CERE :

- (a) StatelorMembre să transmită Organizației textele legilor, ordinelor, decretelor, hotărârilor sau a altor instrumente prin care ele au promulgat variate chetiuni legate de aplicarea și scopul Convenției;
- (b) Statele Membre, consultând Organizația, să promoveze acordarea ajutorului acelor state care cer asistență tehnică pentru întocmirea legilor, ordinelor, decretelor, hotărârilor sau altor instrumente necesare pentru implementarea Convenției; și
- (c) Organizația să anunțe Statele Membre de orice comunicare primită în baza alin. II lit. (a).

*Traducere conformă cu originalul
în limba engleză.*

NAUMOE GHEORGHE
DIRECTOR

